

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — **Dopisi** naj se izvolijo frankirati. — **Rokopisi** se ne vračajo. — **Za inserate** se plačuje vsakekrat po 10 kr. od garmond-vrste. **Velja** za celo leto 1 gld. 20 kr., za pol leta 60 kr. — **Denar** naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji

Zlobnost ali nadutost naših nasprotnikov?

„Tagespošta“ posnema zopet hinav skotužne glasove nekaterih iz ptujine med nas Slovence „privandranih“ kričočev, katerim nikakor ne gre v slabomno butico, da živimo tudi mi poleg njih, ali bolje, oni poleg nas. Državi očitajo, da Slovence preveč podpira in zanemarija opravičene (?) želje med nami bivajočih Nemcev; da smemo imeti Slovenci šole, v katerih se uči v našem materinem jeziku, da se na teh nastavljajo tudi slovenski učitelji, je tem „prebrihtancem“ nedoumno. Vidi se, da je letem lujskačem popolnoma neznan zakonik, ki daje vsem avstrijskim narodom enake pravice, in da nimajo niti trohice naravno-pravnega čuta. Strah jih pretresa vsled domišljje, da boče država poslovati vse kraje do Drave se raztezajoče; kajti nastavljajo se pri raznih uradih tudi slovenski uradniki, tiskajo se slovenske šolske in druge „nevarne“ knjige, širi se znanje slovensčine, nemščina pa peša od leta do leta. Slednje pokazali so žalostni — za nas pa veseli podatki zadnjega štetja ljudstva. Vsega tega pa je kriva po mnenju teh „prebrihtancev“ država, ki ustrezno prošnjam Slovencev in haje prezira na sprotnikov želje. Zakaj pa, posebno na Štajerskem, gradniki občujejo tako nemiri v slovenskem jeziku, zakaj se pošiljajo slovenskemu kmetu in sploh Slovencem od raznih uradov le nemški dopisi?

Res škoda, da ni tako prijetno naše stanje, kakor nam kričijo oni na ušesa. Da ne dobimo mi Slovenci niti tega, česar prosimo, akoravno bi imeli pravico zahtevati, da se podpira nemški in sploh ptuj upliv na nas, tega pa nečemo videti ti kratkovidneži. — Namen teh kričočev je jedini ta, da hočejo še bolj oglušiti s svojim kričanjem metodajne kroge za naše zahteve in oslepiti svoje sodruge, katerim razmere v naših krajih niso znane, ter jih prepričati, da se tem res tako hudo godi, da jim voda že res dere v kričajoča grla — ter slednjič zababati dremajoče in zaspale Slovence v

sladke sanje, da so dovolj storili za svoj narod, da smo dosegli svoj cilj, enakopravnost z drugimi narodi. — ter speče obžalovati z laskavimi besedami, da so delali z železno vstrajnostjo.

Poslovenjenje naših krajev hitro napreduje, pri vseh uradih se spodrivajo Nemci, Slovence vlada vriva nemškim mestom vsiljuje se celo slovensko uradovanje — naj vlada očitne objavi, hoče li res posloveniti vse južne kraje do Drave! — Kaj li, vprašamo, hočejo storiti, če bi vlada nepričakovano vstregla tej želji tožnih naših nasprotnikov? So li za ta slučaj res kaj pametnega pogodili? — Ker tega vsled brezpametnega njihovega kričanja ne moremo pričakovati, hočemo jim mi nasvetovati: Komur ni po volji bivati med nami mirnimi Slovenci, ki ne želimo in ne zahtevamo družega, nego pravico, naj pobere svoja kopita, odide med svoje brate, kjer ne bodo žalila „žlahtnega“ njegovega ušesa naša mu neprijetna govorica. Naj vzame v roke zakonik, da se priuči postavljam, ter zgodovino, katere se menda nikdar videl niti zlihal ni, in se prepriča, da ne spodrivamo mi Nemce, ki so se nepoklicani vsilili v našo domovino, da smo mi oziroma naši predniki mnogo prej zasedli te pokrajine, v katerih sedaj bivamo, in ne samo te, nego, da se je slovenski rod raztezoval nekdanj celo po gorenjem Štajerskem, celim Koroškem in celo po Solnograškem in Tirolskem, ter da so ravno oni ki sedaj kričijo, da se jim godi krivica, in njih predniki, spodrinili nas, ne pa mi one.

Kedar bodo te in druge potrebne stvari „preštudirali“ naj se slobodno vrnejo zopet med naš narod, in prepričani smo, da se ne bodo vrnili kot brezumni kričači kakršni so sedaj, nego kot pametni izobraženi ljudje, ki sprevidijo, da nam gre, kar imamo in še mnogo več, da se godi krivica le nam, da smo mi Slovenci tukaj na domačih tleh oni pa le ptuji „privandranici“.

Slovenci, zasledujmo oddajanje javnih služeb!

Na Dunaji je bila zadnje čase velika rabuka v državni zbornici. Nemških liberalnih poslancev, kateri sedanjó vlado tako podpirajo kakor Poljaki in konservativci s Slovenci vred, lotila se je velika nezadovoljnost; pretili so že, da bodo začeli vladi zopet nagajati. Kaj pa je bilo temu vzrok? Malenkostna stvar, nedolžno imenovanje uradnika slovenske narodnosti za ministerskega svetnika v pravosodnem ministerstvu. Minister Schönborn je namreč izprevidel, da mu utegne Slovenec Abram, ki je imel visoko službo že na Dunaji dobro služiti v ministerstvu, zato mu je dal po njegovem nasvetu presvetli cesar važno službo, da bode vodil sodnijske zadeve tistih južnih dežel, v katerih se govori nemški, slovenski, italijanski in hrvatski. Za to mesto je bil pa sposoben Primorec Abram, ker je prej v Trstu služil in bil sposoben vseh teh jezikov ter pozna osebne in krajevne razmere na jugu Avstrije. Abram je sicer Slovenec, pa se nikoli ni pečal s politiko. Politika mu torej ni mogla škodovati, toda nemški naši nasprotniki se jezí, da mu že sama narodnost ni škodovala, ježé se namreč v svoji nevošljivosti, da ni Nemec te službe dobil. Ta nemška nevošljivost mora nas Slovence spodbujati, da bomo odslej vedno pazili, komu se na Slovenskem podeljujejo javne službe.

Slovenci imamo to trdno prepričanje, da je v našem in v interesu države koristno, da se Slovenci okrepimo in popolnoma utrdimo glede svoje narodnosti, kajti kakor si mi misliti ne moremo, da bi si Slovenci v kakošni drugi državni zvezi mogli obrniti svojo narodno posebnost, svoj narodni značaj, ravno tako dobro vemo na drugi strani, da smo laš mi Slovenci na jugu s Hrvati vred to, kar so Čehi na s-vernju — namreč tedna brambá zoper sovražne sosedne pohlepe po teh lepih krajih naše monarhije. V tej zavesti pa hočemo na vse strani delati, da svojo narodnost utrdimo. Mi ne bomo več trpeli, da bi se smel naš jezik skrivati le v bornih kmetških kočah. Naš jezik mora na beli dan, mora stopiti v javno življenje, vpejati se v vse javne urade, šole, cerkve; rabiti se mora pri javnem prometu, pri obrtu in kupčiji. Naš jezik morajo rabiti vsi uradi na Slovenskem, pa tudi vsi uradi zunaj Slovenskega, kedar Slovincem dopisujejo in od Slovincév dopise sprejemajo ter posredno ali neposredno slovenski kruh vživajo. To terjamo Slovenci, odkar je ustavno življenje v Avstriji in od teh terjatev ne

bodemo odstopili, dokler se nam ne izpolni. Vsaj je naša terjatev v glasovitem § 19. osnovnih postav utemeljena!

Posebno priliko imamo Slovenci, da te svoje pravice zagovarjamo takrat, kedar se ta in ona javna služba podeljuje. Lahko bi sicer že obstoječe urade po Slovenskem kar zaporedoma na rešeto djali, ali so ali niso v smislu § 19. urejena. Vsaj so Slovenci v tem obziru že pred dvajsetimi leti in več preresetavali očitno po časnikih uradnike pri raznih oblastnjah, koliko so takrat imeli zmožnosti in volje slovensko uradovati. Še se spominjam, kako nepovoljno je bilo tisto pretresovanje, nepovoljno za osebe in za slovensko uradovanje. In vendar bi bilo tako opisovanje raznih naših uradov, državnih in deželnih, šolskih in cerkvenih, občinskih, okrajnih, poštnih, železniških itd. z ozirom na rabo slovenskega jezika še vedno prav koristno delo za vse slovenske politične liste. — Vendar kaj takóšnega sprožiti s tem nisem nameraval. Pač bi pa vse slovenske časopise na to opozoril, da pri v-akem novem oddajanju kakoršne koli javne službe poročajo, kolikor jim je znano in kolikor so izvedeti mogli, ali je oseba, kateri se je podelila javna služba, slovenščine zmožna, zmožna v govoru, sposobna v pismu, in ali ima dotična oseba tudi z ozirom na njeno večjo ali manjšo naklonjenost Slovincem, voljo, slovensko uradovati. Zakaj mi Slovenci dobro vemo, da razni nadzorniki naših uradov nikoli niso veliko na to gledali, da se slovenski uraduje, vsaj toliko ne, kolikor želé in po pravici tudi terjajo razni domoljubi slovenski s slovenskim časopisem na čelu.

Da bi pa mogli naši časniki v tej zadevi občinstvu, in naši slovenski stvarí vstrežati, naj je podpirajo v tem njih čitatelji in občinstvo sploh. Naj bi osobito razni prostovoljni sodelavci slov. listov pri priliki vsakega novega imenovanja uradnikov, učiteljev, profesorjev, duhovnikov in drugih funkcionarjev v javni službi (občinski, okrajni, deželni, državni, društveni, združni, prometni itd.) pošljali listom taka kratka naznanila. N. pr.: Novo imenovani N. N. v N. je slovenščine v govoru in pismu popolnoma zmožen, ali N. N. je le v govoru slovenščine zmožen, ali N. N. ni zmožen ne v besedi le v pismu našega jezika, ali N. N. ima zmožnosti, pa neče ali ne sme slovensko uradovati itd. itd.

S takimi naznanili se ne bi ničesar očitale oblastim, ki so službo dotičnemu podelile, kajti včasih se pripeti, da ni bilo

sposobnih prosilcev. S takim priobčevanjem bi se samo nabiralo gradivo za statistiko, s katero bi se dokazalo nam sovražnim politikom, kolikokrat se nam Slovencem v resnici krivice godé, in to veliko veliko večje, kakor je ona Nemcem dozdevna, da se je Slovincu služba v ministerstvu dala.

Celjske novice.

(Naše šolske težnje.) Koncem meseca junija vršile so se skušnje na celjski obrtni napredovalni šoli. Ob enem so se razstavila tudi dela obrtnih učencev. — O skušnjah in razstavljenih delih izraža se „D. Wacht“ jako povoljno, čemur radi pritrujemo, ker so dela izvršena po vzorcih. — Glede odgoje obrtnih učencev kaže se nam pa tudi tukaj krivica naših šol v polni meri. Navajamo od „D. Wacht“ modro zamolčano okoliščino, ki jo nemškemu svetu z veseljem razkriva graška „Tagespost“. Tam se čita: „velika večina učencev je slovenske narodnosti, čuditi se pa moramo, kako so se priučili nemščini!“ — Iz teh razodetih besed sledi vse: da imamo večinoma slovensko mladež v obrtnih krogih, ne pa slovenskih šol za njo, da se naši slovenski otroci prav pridno podučujejo edino le v nemškem jeziku, da se pa popolnoma zanemarija poduk v maternem jeziku večine učencev — da se vsled tega po znamenitem sistemu vzgojuje iz slovenskih otrok „nemško“ renegatstvo! — Ubogi „Nemci“ na Spodnjem Štajerskem! I tužna nam manjka!

(Dr. Foregger po domače Porekar) padel je s svojim klicem po edinosti med Nemci v vodo in pokopali so ga mogočni valovi obeh nemških strank v prejšno tmino in pozabnost. — Nemški liberalci tepó se samo za češke dežele in za zlato tele, nemški nacionalci v Gradcu pa gredo le bolj proti nam Slovincem in konservativcem. — In ker tudi vsi Nemci skupaj na vseh krajih ne morejo zmagati proti nam, so se zopet razcepili in vsak vpije za svojim. — Za sedaj ostal je toraj Porekar na cedilu in z njim tudi slavna celjska „Wacht“; zastoj sta klicala po pravicah „svojega“ nemškega ljudstva. Res, ubogi „Nemci“ v slovenskih deželah! —

(Slovenski napisi) po ulicah in trgih v Ljubljani so strahovito razburili nemške kroge od Gradca do Kočevja. — Še celó Ljubljanske Nemce je to nekoliko speкло in hoté se, ker nimajo tam političnega društva s protesti posameznikov osvetiti nad ljubljanskim magistratom. — Iz tega se vidi, kako prenapeta in naduta je postala „nem-

S tako statistiko bomo dokazali brutalnost tistim nemškim kričačem, kateri so bili pripravljeni radi nedolžnega Abrama ministerstvu stole omajati in kateri so cele pokrajine vznemirjali, kakor bi se bilo Bog ve kaj pripetilo.

ška“ gospoda v naših krajih. Za se zahteva vse, vsak Slovinc naj se njeni na ljubo najprej nauči nemščine (če se nauči lastnega materinega jezika je vse jedno) tem „Nemcem“ na ljubo naj se povsod in vse govori in piše nemško, slovenski glasovi naj pa izginejo in še celó tam, kjer jih že skoraj nič ni, naj se pazi na nje kot na punčico v lastnem očesu. — Slovenska Ljubljana naj nosi nemške napise, nemškutarsko Celje pa, ki je večinoma slovensko in kjer se po vseh ulicah in trgih včasih kar tere slovenskega ljudstva, naj ne vidi slovenske črke, ne sliši slovenske besede! — Tako zahtevanje je skrajna nesramnost, vredna naših renegatov! — Iz tega pa vidimo, kaj je naše najboljšo orožje proti nasprotnim napadom. — Pokažimo jim tudi mi povsod naše slovensko lice! — Koliko je treba še tu zanemarjenega popraviti; kolike narodnih mož je treba še domišljati na njihovo sveto dolžnost! Povsod v naših trgih, dá, še celó v malih vasih zasejal nam je nasprotnik luliko; z nemškimi napisi, katerih večinoma prebivalstvo niti ne razume, pridi se narodni značaj naših krajev, zraven pa vriva spridene besede v naš slovenski jezik. Narodni ponos nam veleva, kréniti iz te poti in poprijeti se z gorko ljubeznijo in srčnim navdušenjem našega lastnega slovenskega jezika. — Delajmo naprej, rojaki slovenski, kateri smo zvesti domovini naši in milemu jeziku slovenskemu! Ti pa, ljudstvo slovensko, zapuj le onim, ki povsod in vselej varnjejo svetinje tvoje! —

(Dr. Foregger) je vsled zadnjih preprirov med nemškimi liberalci in nacionalci postal sit neprijetnega bremena svojega poslanstva ter hoče, kakor se čuje v znanih krogih, svoj mandat položiti v roke nemških Celjanov. — Ti si bodo izbrali za prihodnjega naslednika menda g. „Kowatschitscha“, še hujšega „Nemca“ iz Kozjega. Joj nam, iz dežja pridemo pod kap! —

(Novoslovensko.) Dr. Kautschitsch — že po imenu soditi pristen in pravi German od glave do svojega vrata in znan kot „luč“ vseh pravnikov in advokatov straši v zad-

njem času z anonimnimi in podpisanimi dopisi o „novoslovenščini“ v „Tagespost“ in „D. Wacht“. Pomaga mu pri tej priliki baje nekaj klijentov iz Planine, ki so v neprijetnem položaju toženih. — Nam ni znano, katerega jezika se ta ali oni tržan v Planini poslužuje, gotovo pa je trg Planina slovenski trg, kjer se po veliki večini govori in tudi razume slovensko. Tudi klijenti dr. Kautschitscha zastopili bi dobro ta „novi“ jezik, da bi se jim v tem jeziku kaj ponudilo. Kot toženi pa seveda lahko nasprotno trdijo. — Bedasto pa je, kar kvasi gospod Kautschitsch o zahtevanju nemške razsodbe za svoje nemške (?) klijente. Dr. Kautschitsch moral bi vendar iz svoje velike prakse vedeti, da slovenske stranke, ki ne razumejo ne besede nemškega, dobivajo po navadi nemške razsodbe. Kako more toraj ta gospod za svoje Planinčane kako posebno pravico zahtevati! — Sploh bi pa dr. Kautschitschu samemu ne škodovalo malo nove slovenščine, ker se mu z njegovo slovenščino v naših krajih ne godi preveč dobro. —

(„D. Wacht“ v Celji) napreduje. — Prej je imelo sicer dva urednika, prvega in drugega (kar se je zaradi nepravilnosti pri plačevanju opustilo), zato pa je dobila novo prilogo — „Südmark“ in novega oskrbnika — slavnoznanega Oechs-a. Kozel postal je vrtnar — nemška „Wacht“ se bo pa splašila! —

(**Profesor Spinčič**) isterski deželni in državni in nasprotno kakor nekateri drugi poslanci pravi ljubljeneč slovenskega in hrvatskega naroda v Primorju, bil je po ministru Gautsch-u disciplinarno odpuščen iz službe; poslanec Spinčič potezal se mu je pregorko za pravico svojega naroda. — Poslanec prof. Spinčič je pa preveč energičen mož, da bi to utaknil mirno v žep; storil je vse, da si dobi zadoščenja. — Njegova pritožba na državno sodišče mu ni nič pomagala, ker je to izreklo, da se v disciplinarne zadeve nima utikati. — Zadoščenje pa bo dobil najbrže v državnem zboru, kjer so stranke tega mnenja, da je minister Gautsch s svojim postopanjem proti profesorju Spinčiču kršil njegove pravice poslanstva. Vseh strank zastopniki udrihali so ne ravno prefino po ministru Gautschu, da je bil le ta ves poparjen. Samo levčarji — liberalci (?) so molčali. Slovenski poslanci se tudi niso oglasili, temveč pustili govoriti Mladočeha. Konec je jednoglasen sklep vseh strank, da ima to neprijetno in za naše razmere nelepno zadevo preiskati posebni odsek za pravice poslancev, in potem zboru poročati. — To je za ministra Gautscha slab začetek, videli bomo

pa tudi kmalo, kako se bo stvar končala za vrlega Spinčič-a. —

(**Celjski kolesarji**) so bili pri dirki v Zagrebu 26. pr. meseca odlikovani, in sicer gg.: P. Majdič, drd. Fr. Majer in dr. Dragotin Treo.

(**Eksekutivna dražba posestva**). Dne 20. julija 1892 od 11.—12. ure dopoldne prodajalo se boče pri c. kr. celjskem okrožnem sodišču potem eksekutivne dražbe posestvo Jurija Schuster-ja iz Osredka. Kupci se vabijo.

(**Delo za „šulverein“**). Prijatelj nam je poslal dopisnico, da se uverimo o „klastični“ nemščini, kojo piše pristni Nemec. „Ihere zwei Carlen habe ich Erhaltten und Teihle Ihnen mit das Sie das bild am Donnerstag Erhaltten Indem es erst copirt werden mus da die Lagernden zu abgegriffen sind. Achtungsvoll A. . . . W. . . . To bi bilo delo za „šulverein“, da naučiti take ljudi svoj materji jezik pravilno pisati, ne pa pačiti in mučiti naše slovenske otroke.

Spodnje-štajerske novice.

(**Premembe pri č. duhovščini**). Umrli je č. g. Fr. Verlič, župnik v Štraničah pri Konjicah. Umrli je č. g. A. Potočnik, župnik pri sv. Janezu v Razboru.

(**Premembe pri uradnikih**). Inženir J. Brunner v Brežicah je premeščen v Gradec.

(**Premembe pri učiteljstvu**). G. J. Freuensfeld je dobil učiteljsko službo v Ljutomeru. (Čestitamo domoljubnemu solniku.) G. S. Gajšek, nadučiteljsko službo v Bučah, gg. J. Drefalk in Al. Pečnik (v Pišecah), učiteljsko službo, prvi v Rogatcu, drugi v Dobovi pri Brežicah. V pokoj je stopil nadučitelj v Cezanjevcih pri Ljutomeru, g. J. Juvan.

(**Gospod Anton Brumen**) bil je dne 6. julija v Gradcu promoviran doktorjem prava. Čestitamo vrlému narodnjaku! Dne 5. t. m. pa je dosegel doktorsko čast g. Bogomil Krek, sin učenega našega rojaka, vseučilišnega profesorja g. dr. Kreka.

(**Gimnazijski ravnatelj v Mariboru**), g. dr. Steinwender je premeščen v Gradec; na njegovo mesto pride z Dunaja profesor g. dr. Stornik, ki je rodom Korošec; če slovenski zna ali ne zna, nam ni znano. Direktor celjske gimnazije, g. P. Končnik je dobil častni naslov šolskega svetovalca.

(**Družbe sv. Cirila in Metoda podružnica za Breški okraj**) imela je v 19. dan junija t. l. svoj letni občni zbor in veselico v korist družbi. Nevreme je sicer mnogo zaprečilo, da ni bila udeležba toli mnogoštevilna, kakor je bilo želeli in nadejati se, a vendar sta se vršila zborovanje in vese-

lica zelo povoljno. Zbor je soglasno zopet volil dosedajno načelnštvo ter marsikaj dogovoril in ukrenil, da se čim izdatneje doseže namen podružnice. Osobito odlikovali so se izredno nadarjeni in poštrevovalni gledališki diletantje Breške čitalnice; igrali so v korist družbi sv. Cirila in Metoda dve igri: „Ženski jok“ in „Štempihar mlajši“ tako lepo in dovršeno, da jim je občinstvo iz srca živo čestitalo. Uspeh njih iger bil je izredno lep, toliko duševno kolikor gmotno. Po predstavi pa so navdušene napitnice z ubranim petjem slastno zabavale udeležence do pozno v noč in vsak je bil iz dna duše vesel, da je zopet doživel lep in uspešen dan za narodno stvar v Breškem okraju. (Za prihodnjo štev. našega lista obljubil se nam je iz Brežic obširen dopis o narodnem življenju v Breškem okraju. Ured.)

(Vabilo) k občnemu zboru podružnice na Vrnskem družbe sv. Cirila in Metoda, kateri se bode vršil v nedeljo, dne 24. julija tega leta v gostilni gospoda Šentak-a na Vrnskem. Začetek ob 4. uri popoldne. Prijazno vabi vse ude in prijatelje te družbe k obilni udeležbi načelnštvo.

(Umor) V nedeljo, dne 3. julija so našli v gozdu Barbaro Podlinšek, kočarico pri sv. Frančišku v občini Bočna, mrtvo, poleg nje sekiro in nabrana drva. Zaprlj so koj njeno sokočarico in njenega moža. Žena je obstala zločinstvo, mož pa trdi, da ni nič vedel o tem in da je popolnoma nekriv.

(V Trbovljah) ponesrečili so se trije delavci Jože Janežič, Martin Medved in Anton Zorič. Treskavi plini vneli so se v jami ter osmodili in opekli jih tako, da bode težko kateri okrevati.

(Treščilo je) dne 13. t. m. ob 2. uri jutraj v gospodarsko poslopje gosp. Jerneja Meh-a v Žalci. Ker je bilo polno sena, se je hitro vnelo in pogorelo. Z ozirom na to, da stoji dotično poslopje sredi trga in je prizidano na hišo, bil je celi trg v veliki nevarnosti. — Dež in naša vrla požarna bramba pa so nevarnost omejile. Gosp. Meh bil je zavarovan — a le za poslopje — ne pa za krmo.

(Hranilno in posojilno društvo v Ptuj) imelo je v I. poluletti prometa nad pol milijona (546.099 gld. 15 kr. — Novih posojil se je dalo 822 za 126.499 gld., vrnilo pa se je na posojila 76.854 gld. 34 kr. Vložilo se je hranilnih vlog za 128.655 gld. 14 kr., vrnilo pa za 96.891 gld. 82 kr. Opravnih deležev se je vplačalo za 3481 gld. — Novih udov pristopilo je 276.

(Posojilnica v Slatini) je priobčila svoj računski sklep za svoje 8. upravno leto (1891). Iz njega posnamemo, da je lani 12 novih udov pristopilo in plačalo 24 gld. pristop-

nine ter 12 gld. na deležih, ki so znašali lani skupaj 326 gld. Prometa je imela lani 14554 gld. in 292 zadružnikov, vmes 5 odbornikov in 2 pregledovalca računov. Hranilnih vlog je imela 10.235 gld. (vložilo l. 1891 — 3115 gld., vzdignilo 3833 gld.); posodilo se je bilo na novo 2013 gld., a vrnilo 1312 gld.; vsa posojila pri 253 zadružnikih pa znašajo 18.294 gld. Zadruga sama si je 7205 gld. izposodila in imela konec leta 392 gld. gotovine ter 130 gld. pri drugih zavodih naloženega denarja; na neposrednih pristojbinah je plačala 16 gld., na upravnih stroških 47 gld. in je kljubu temu izkazala 105 gld. čistega dobička. Rezervna fonda ima dva, splošni ima 897 gld., posebni pa 121 gld. — S tem smo za letos končali priobčevanje računov o slov. posojilnicah za l. 1891; le od posojilnice pri sv. Lenartu v Slov. goricah nismo dobili računa, čeravno smo na vse strani po-nj pisali. Ako bi ga kateri naših p. n. čitateljev imel, naj ga blagovoli nam (ali g. Lapajnu v Krškem) poslati.

(V Nazaretu) je praznoval 11. t. m. preč. g. župnik o V. Jerančič petdesetletnico svoje prve maše.

(Šolstvo v ptujskem okrajnem glavarstvu) se je že kaj lepo razvilo. V tem obsegu (razen ptujkega mesta) je že 8 štiri-, 14 tri-, 15 dvo- in samo 5 enorazrednic.

(Šmarijska okrajna učiteljska skupščina) je volila g. nadučitelja Jankoviča v dež. uč. konferenco, gornjegrajska pa g. Praprotnika.

(Šolsko). Praznikov in prostih dni v bodoče ne bode treba več ob četrtkih nadomestovati, kakor so morali to štajerski učitelji do zdaj storiti.

(Novi nemški šolski otoki) na naši slovenski zemlji. Kakor da ne bi imeli že dovolj nemških šol po naših slovenskih in slovensko-nemških mestih in trgih, kakor so Maribor, Celje, Ptuj, Brežice in Laško, šel je štajerski deželni šolski svet še za dva koraka naprej ter ustanovil nemško dvorazredno šolo v Slovenjgradu in v Konjicah, v katerih krajih dobite slovenski okolici slovensko štirirazrednico, oziroma petrazrednico (Konjice). Mi le vprašamo: Ali je res treba čisto nemških šol v teh krajih? Ali so ti kraji res nemški? Ali stanovalcem v teh krajih ni treba slovenščine? Slovenske šole za okolice pa ne bodo res slovenske, ampak slovensko-nemške; zakaj bi se torej vsi otroci tudi notri, t. j. v teh novih šolsko-nemških otokih ne učili slovenščine? Sicer že naprej vemo, da ti meščani in tržani ne bodo zadovoljni z dvorazrednicami, hoteli bodo imeti kmalu štirirazrednice. Kdo bode

pa potlej vzdrževal toliko teh razredov, kdo plačeval toliko teh učiteljev?

(V Koblju) v konjiškem okraju bode se 26. t. m. oddajalo po dražbi zidanje novega šolskega poslopja, ki je na 5956 gld. proračunjeno.

(Šaleško učiteljsko društvo) zboruje 24. t. m. v Šoštanji, kjer bode imelo Komenskega slavnost.

(Kako se bahajo s krivico, ki jo nam delajo). Na meščanskih šolah v Celji in Mariboru terja pravica, da bi te šole bile večinoma slovenske, zlasti v Celji, vsaj pa slovensko-nemške (osobito v Mariboru), kajti te šole so za celo Spodnje Štajersko, ne samo za mesti Celje in Maribor. Vsaj te šole tudi Slovenci vzdržujejo — ker ostale nemške šole te vrste, katerih je na nemškem delu Štajerske 3krat ali 4krat več, vzdržujejo — recimo — le Nemci. Toda na novi deški meščanski šoli v Mariboru se zdaj razpisujejo 2 mesti in v razpisu stoji baharija, da je le nemški jezik učni jezik na mariborskih mestnih šolah. — Vidite Slovenci, kako se Nemci (vmes tudi nemškutarji) bahajo po svetu s krivico, ki jo nam delajo.

(Pišečke vinograde) amerikske hvali stotnik Hübschman v „Weinlaube“, da dobro vspevajo.

(Zeleno cepljenje), kakoršno uče Goethe, Dolenc in Malus, hvali naš slovenski rojak v Zagrebu, g. dr. L. Vidrič v strokovnjakem listu „Weinlaube“. Pravi, da se je skoro vse prijel, kar so mu bizeljski delavci riparij lani med 20. junijem in 20. julijem na zeleno pocepili. Od zeleno cepljenih trt so nekatere že tisto leto konec oktobra imele nekaj zrelih grozdov. Čudovito! Novembra je požlahtnena mladike na mestu zagrobal, nekaj šibic pa porezal in drugod zagrobal, kar je lahko storil, ker je bil dal že julija amerikske podloge 50 cm visoko s prstjo ogrebsti. Letos imajo že zagrebane šibice grozde. Slovenci, posnemajte svojega rojaka!

(V Rajhenburgu) — tako se nam poroča — vrše se pogovori o ustanovitvi ženske podružnice sv. Cirila in Metoda. Pred godom naših blagovestnikov je gorel nad trgom med pokanjem možnarjev velikanski kres. 10. t. m. je svirala v čitalnici godba v ta namen. — Pri sv. Antonu je nekoliko toča potokla. Uradna okr. učiteljska skupščina je pri nas 17. avgusta.

(Neko slov. učiteljsko društvo) je nož na dve strani nabrusilo; pridruženo je slovenski „Zavezi“, a je pristopilo še k štaj. „Lehrerbundu“, ki je v zvezi z nemško-avstrijskim „Lehrerbundom“. Temu društvu ne more „faliti“ — če ima le penez zadosta za slovensko in nemško prijateljstvo.

(Rajhenburški „pranger“). V Rajhenburgu so na pašniku izkopali kamenit steber, katerega so zdaj postavili na ogled pred prvim mostom v trgu. Na okroglem 80 cm visokem in 25 cm debelem stebru so letnice 1775 in 1799 in črke: R. M. G., ki utegnejo značiti „Reichenburger Markt-Grenze“ — ali „R. M.-Gemeinde“, ali pa „R. M.-Gericht“. Ker ima nekaj lukenj, kaže to, da je morda služil nekdanj za „pranger“ (sramotilni steber) ali „klado“, kamor so v prejšnjih časih pred 100 in več leti v sramoto in posmeh postavljali grešnike in druge nerodneže. Morebiti je bil ta kamen le mejnik, in sicer mejnik rajhenburške graščine, ki je imela v gotovem okrožju pravico kriminalne (prave) sodnije. Ker so večkrat pregledovali te mejnike, so morebiti o priliki pregledovanja mejnikov vsekali te letnice, kakor misli g. c. svetnik J. Mogoče je pa tudi, da je ta kamen v teku let več služeb opravljal, v različnih dobah, zdaj to, zdaj drugo. Vsekako spominja na šege v minulih časih.

Druge slovenske novice.

(Družbe sv. Cirila in Metoda) občni zbor bode 28. t. m. v Postojini.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) so v dveh dneh naslednja Ciril-Metodijska darila poslali: g. Filip Gorup, pravnik na Dunaji, 107 gld. pokroviteljine naše vrle, po vzorih hrepeneče dunajske akademične mladine; lepo se razcvitajoča podružnica požrtvovalnih rodoljubkinj v Gorici 100 gld.; Ljubljanski Sokol 100 gld. pokroviteljine po soglasno sprejetem predlogu g. ključavničarskega mojstra J. Rebeke; g. Avg. Drukar, notarski kandidat v Kranji 18 gld. kot Ciril-Metodijski dar prijateljev pred nedavnim umrlega g. Metodija Pirca mesto nakrstnega venca; g. vseučiliščni prof. dr. Fran Celestin 10 gld.; g. žup. Anton Bercè 10 gld., g. Ivan Černe, župnik v Barkovljah, 8 gld. (5 gld. je daroval g. pošiljatelj, 2 g. Anton Rebek, 1 g. Ivan Skabar) —; g. Iv. Cotelj, župnik v Kanfanaru v Istri, 6 gld. (3 gld. daroval g. pošiljatelj, 2 g. Josip Knavs, kurat v Topolovci, 1 g. Václav Folta) —, in gosp. pravnik Anton Švigelj v Borovnici 4. julija pri kresu nabranih 5 gld. 16 kr. Naj bi sv. brata Ciril in Metod blagoslavljala vse veledušne darovatelje in pa našo družbo. — Prva ljubljanska podružnica 93 gld., nabranih na dan sv. blagovestnikov; g. Josip Stanič, not. konc. v Brežicah, 16 gld. 50 kr. (— 4 gld. je zložila č. družba pri vrlem g. župniku v Artičih, 12 gld. 50 kr. pa so darovali Breški rodoljubi —); posojilnica v Sinči Vesi na Koroškem 10 gld.; g. Fran Silvester v veseli družbi v Vipavi nabrane

4 gld. 20 kr.; g. Alojzij Sorč, c. kr. poštar v Bovci, in njegova soproga Miroslava 2 gld. in g. A. Švigelj, pravnik v Borovnici, 1 gld. kot dodatni donesek tamošnjega posestnika, ki se ni mogel osebno udeležiti kresa na čast sv. Cirilu in Metodu. — Bog povrni vsem bla. im. darovateljem, ki tako slave imendan naših blagovestnikov!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Pogoji za udeležbo na I. slov. katoliškem shodu):

1. Kdor se hoče udeleževati I. slov. katol. shoda, mora imeti vstopnico, glasečo se na njegovo ime. S to vstopnico ima prost vstop k vsem odsekovim sejам in slavnostnim shodom. Vsakdo se pri vstopu v dvorano reditelju skaže z vstopnico. Za dame se bodo izdajale posebne vstopnice za slovesne seje.

2. Kdor se misli vdeležiti I. slov. katoliškega shoda, naj se oglasi za vstopnico do 15. avgusta t. l., in sicer neposredno pri glavnem osnovalnem odboru v Ljubljani ali pa posredno pri lokalnih odborih in čč. gg. župnikih, kateri naj blagovolé vsaj do 15. avgusta t. l. doposlata glavnemu osnovalnemu odboru v Ljubljano imenik oglašanih vdeležencev iz svojega okraja, oziroma fare. Pisarna glavnega osnovalnega odbora je v Ljubljani v stolnem župnišču, Semeniške ulice 2, II. nadstropje.

3. Z ozirom na prostovoljne darove se je cena za vstopnico znižala ter velja eden goldinar za osebo. S tem se poravnajo veliki stroški za I. slov. kat. shod.

4. Kdor želi prejeti tiskano poročilo o I. slov. katol. shodu, naj priloži v ta namen zajedno še 50 kr. in poročilo se mu svojedobno pošlje na dom.

5. Kdor želi, da mu osrednji pripravljali odbor v Ljubljani preskrbi prenočišče, naj to razločno pri oglasu naznani. Račun za stanovanje poravnava vsakdo sam.

6. Kdor se želi vdeležiti skupne večerje (banketa) v sredo večer, naj tudi to pravočasno naznani in naj vplača za osebo 1 gld. 50 kr. brez pijače.

7. Ako se oglasi zadostno število vdeležencev, napravi se v četrtek dne 1. septembra poseben vlak na Bled.

8. Vstopnice bode od 15. avgusta počenši pošiljal glavni osnovalni odbor v Ljubljani po tistem potu, kakor se je kdo oglašil.

Da se ohrani pri razpošiljanju vstopnic uravi red, je neobhodno potrebno, da vsakdo naznani razločno svoje ime, priimek in stan ter zadnjo pošto. Tudi naj po vrsti zapiše razločno kaj želi (n. pr. vstopnico, poročilo, stanovanje, banket itd.) ter naj temu pismu na odbor priloži dotične svote.

Na prepozna oglašila se bode odbor le toliko časa oziral, dokler ne bo dopolnjeno določeno število vdeležencev.

Prosimo vse rojake, zlasti pa slavne lokalne odbore in čč. gg. duhovnike, da nas podpirajo pri tem težavnem poslu, ter delujejo na to, da se prvi slov. katol. shod izvrši uspešno in častno za našo domovino!

V Ljubljani, 9. julija 1892.

Glavni osnovalni odbor
za I. slov. katoliški shod v Ljubljani.

(Praznik sv. Cirila in Metoda) so v Krškem 5. in 10. t. m. praznovali vselej s sv. mašo, pri kateri so meščanski učenci peli slovensko mašo pod vodstvom g. dr. Romiha. Ta in prejšnji dan so pokali možnarji, da je bilo veselje. — V nedeljo je bil tudi občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda na vrtu Gregoričeve gostilne. Pristopilo je več novih udov, stari so plačali letnino in volil se je nov odbor, namreč gg.: dr. Menčinger (predsednik), dr. Volčič (namestnik), Črnovšek (blagajnik), dr. Romih, Križman, Lapajne (namestniki).

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Libeličah) imela je 12. t. m. svoj občni zbor. Dasi delaven dan je bilo vendar preko 200 udeležencev. Glavno družbo je zastopal Dragotin Hribar iz Celja. Lepo podučevala in govorila sta poleg odposlanca še preč. gospod kaplan Lenc iz Dravberga in posestnik in mlinar Skubel iz Preval. — Podružnice prav lepo delujejo na Koroškem in že danes je čutiti njih blagodejen namen za razvitek in zavest slovenskega naroda.

(Enakopravnost), kje si? Kranjski Slovenec je uložil pri sodnji v Gorici slovensko tožbo. Dolgo je čakal, kdaj bode obravnavana. Ko mu je došel poziv — bil je — nemški. Tako nas časté.

(V Novem mestu) so pri novih občinskih volitvah izvoljeni zopet narodni možje v občinski odbor, kateremu so z nova volili za župana g. Perka, štajerskega Slovenca.

(Pred praznikom sv. Cirila in Metoda) so povsodi po Slovenskem goreli veličastni kresovi, posebno po koroških gorah.

(V Škofijoki) je umrl sodnik dr. Škofic, ki je bil odločen domoljub slovenski, ki je pospeševal slovensko uradovanje in slovstvo slovensko. Vse svoje imetje je zapustil družbi sv. Cirila in Metoda.

(Na Dolenjskem) so v enem tednu umrli 3 okrožni zdravniki: Lukan v Št. Vidu pri Zatičini, Pavlin v Črnomlju in Trajc v Kočevju.

(Ubil se) je dav. pristav Volavšek (rodem iz Celja) v Škofijoki, ko je pri nekem izletu v Podnart nad Kranjem padel raz strmine.

(**Krška posojilnica**) je imela v 1. poluletju 1. 1892 — 37.325 gld. dohodkov in 36.809 gld. izdatkov. Novih zadrušnikov je v tem času sprejela 91, od katerih jih je 90 dobilo na posodo.

(**Kmetijski tečaj za kranjske učitelje**) bode na kmetijski šoli na Grmu od 4. do 24. avg. t. l.

(**Učiteljska skupščina**) je bila 5. t. m. v Litiji. Vrlo učiteljsko društvo tega okraja je pristopilo kot ustanovnik k družbi sv. Cirila in Metoda. — V Krškem je 27. t. m. uradni učiteljski zbor in občni zbor „pedagogiškega društva“.

(**V Krško**) je premeščen za geometra g. J. Matežič.

(**V Št. Rupertu pri Mokronogu**) dobi ondotna trirazredna šola še en vspešni razred.

(**V Št. Lampertu**) pri Zagorji so kajsvečano praznovali v nedeljo praznik naših slovanskih blagovestnikov.

(**Iz Kostanjevice**) se nam poroča: Kaj je trtna uš uničila, to kažejo posebno števila. V našem okraju se je prej plačevalo 28.000 gld. direktnega davka. Vsled škode po trtni uši plačuje se zdaj samo 20.000 gld. — Že radi davkov naj bi država pospeševala nasad novih vinogradov.

(**Pri strelnih vajah**) v Krškem se je po krivdi tovariša (menda) vojak ponesrečil tako, da je bil takoj mrtev. Pokopali so ga v Leskovcu. Tudi 1 konj je bil tako poškodovan, da ni več za rabo.

(**Toča**) je 11. t. m. pobila po nekaterih delih krškega sodniškega okraja, v nekaterih krajih že v drugič. Groza!

(**Pedagogičski letnik**) „pedagogičskega društva“ v Krškem je ravnokar izišel v Hribarjevi tiskarni v lični obliki z mnogovrstno vsebino, o kateri prihodnjič izpregovorimo.

(**V Toplicah novomeških**) bodo 17. t. m. slovesno otvorili nov vodovod.

(**Podpore za ameriški vinograd**) ljudske šole v Krškem je dovolil kranjski deželni odbor 70 gld., za šolsko delarno ondi pa 120 gld.

(**Bistroumna iznajdba slovenskega rojaka**). Kdor prebira nemške, francoske, angleške ali ruske časopise za modo in ženska ročna dela, kakor je n. pr. berlinski Bazar, najde v njih navode za klekljanje zob (čipk), kakoršne delajo v Idriji in drugod po svetu. Te navode (Klöppelbriefe) sestavlja naš rojak F. v Celovcu, ki je celo stvar sam izumil. On piše vse navode le s številkami, katere lahko bere vsak, bodisi več katerega koli jezika. Ko je bil svojo bistroumno iznajdbo prvič proglasil nemškemu listu, je bil bogato obdarjen za-njo.

(**Tržaški trgovci**) so bili precej na škodi v preteklem letu, od kar je prenehalo tržaško mesto biti prosta luka.

(**Letina**), kolikor do zdaj kaže, bode letos malo več kakor srednja. Sena se je dovelj dobilo, toda junija se ni mogel skozi in skozi v lepem vremenu spraviti; gledé žita se hvalijo, da ga je dovolj, vendar je bolj lahko, ker je v deževji cvetelo in rastlo. Slame je pa obilo in lepe. Juni je bil — kakor kaže vremensko opazovanje — letos res dosta mokrejši od lanskega leta. V Krškem n. pr. je bilo lani 71 mm padavine v tem mesecu, letos pa 151 mm.

Druge avstrijske novice.

(**Dunaj**). Najstarejša hči nadvojvode Karola Ludovika, nadvojvodina Margareta Sofija, zaročila se je 12. t. m. v Reichenau z vojvodo Albrechtom Württenberskim. Vsi avstrijski listi pozdravljajo to vest.

(**Avstrijsko šolstvo**). V Avstriji je 17.477 ljudskih šol (vmes 451 meščanskih, od katerih ni nobene slovenske). Na 100 šol pride v Avstriji 41 nemških, in vendar je le $\frac{1}{2}$ Nemcev v Avstriji, torej imajo na vsakih 100 šol 8 preveč, t. j. Slovani morajo svoje otroke v nemške šole pošiljati. Od vseh šol je skoro polovico enorazrednih. Učiteljev in učiteljic je čez 61.000, med njimi duhovnikov čez 7000. Na Tirolskem je ravno toliko duhovnikov v šoli kakor posvetnih učiteljev, na Češkem je pa 4krat toliko posvetnih kakor duhovnikov. — Neizprašanih učiteljev je največ na Primorskem, Tirolskem in v Galiciji. 5000 šol ima pol-dnevni poduk. Sologodnih otrok je bilo 3 milijone, toda pol milijona jih ne hodi v šolo, in to največ v Bukovini, Galiciji in Primorskem (razen Trsta). — Največ učenec pride na enega učitelja na Kranjskem (123) in v Galiciji (101).

(**Državni zbor**) je z malo večino sprejel postavbo o stavbenih obrtih, ki le malo ljudstvu in stavbenim mojstrom ugaja. Dovolil je 8 milijonov za vseučilišča. Izročil je Spinčičevo zadevo posebnemu odseku, ki bode preiskoval, ali je minister popravici ali krivici odzvel čvrstemu hrvatskemu in slovenskemu profesorju Spinčiču profesorsko službo v Gorici, ki se je živahno udeleževal volitev in v Zagrebu govoril za zedinjenje Hrvatov. Državno sodišče pa, pri katerem se je bil tudi Spinčič pritožil, ni se na nobeno stran odločilo.

(**Konec državnega zbora**), bode proti koncu t. m., kakor hitro se reši postava o novem denarju.

Ogled po širokem svetu.

(V Parizu) na Francoskem bode leta 1900 velika svetovna razstava. Nemcem ni to nič povšeči, ker nameravajo tudi oni leta 1902 prirediti razstavo.

(Kolera) je v mestih Baku in Astrahan in drugod v daljni Rusiji ob azijatski meji;

upamo, da ne pride k nam, čeravno se baje pojavlja tudi drugod že.

(Na Marokanskem) v Afriki so neki nemiri.

(Na Angleškem) imajo volitve v parlament (državni zbor). Veliko upanja ima do zmore stranka, ki hoče biti nesrečnim Ircem pravična.

Dopisi.

S Ptuja — „Slov. pevsk. društvo“ v Ptujju je sklenolo v zadnji svoji seji dne 5. t. mes. o priliki „Velikega koncerta“ dne 14. avg. 1892 v Šoštanji, najeti posebni vlak iz Celja v Šoštanj. To zadevo izročil je odbor g. Drag. Hribarju v Celji s prošnjo, naj skrbi zato, da bode vlak na vsak način ob 9. uri predpoldne v Šoštanji.

Ob deseti uri je sv. maša in po maši skupna pevska vaja. Po pevski vaji je skupni obed, po obedu društveno zborovanje.

Koncert s sodelovanjem vojaške godbe se počne točno ob 4. uri popoldne.

Peke se bodo, uže večkrat po časnikih razglašene pesmi: Mešani zbori: Valarič: „Grajska hči“, Foerster: „Ljubici“, Vilhar: „Domovini“, Moški zbori: Nedved: „Avstrija moja“, Nedved: „Venec slovanskih pesmi“, Foerster: „Gorenjski slavček“, se spremljevanjem godbe.

Zagotavljeno nam je tudi sodelovanje „Ljubljanskega in Celjskega Sokola“, ki se bodeta po došlih poročilih slavnosti korporativno udeležila.

Ves slovenski svet opozarjamo tem potom še enkrat na našo slavnost ter ga pozivljamo z vsemi močmi delovati na to, da bode slavnost vredna družica onim, s katerimi se ima uže društvo ponašati.

Vabimo Vas slovenska inteligencija, vabimo Vas slovenske kmete in kmetice, pridite od vseh strani v skupno razveseljevanje, da si tukaj pridobimo novih moči, in da pokažemo kaj zamoremo z združenimi močmi.

Iz Bočne v zadretski dolini. (Kres.) Na predvečer svetih bratov slovanskih apostolov Cirila i Metoda gorel je tudi pri nas med pokanjem topičev velikanski kres, na visokem hribu nad okolico, iz katerega je razgled ne le po savinjsko-zadretski dolini, ampak daleč na okrog, tja do orjaškega Pohorja. S tem pokazali smo zopet, kako hvaležno ljubimo sv. brata, ktera sta našim pradedom najdražji dar, luč prave vere prižgala. Pa vse lepše bi se dalo napraviti v naši dolini, ko bi bolj odločne narodnjake imeli, kateri bi ne bili narodnjaki le

po imenu, temveč, da bi tudi v djanju pokazali ljubezen do domovine.

Posebno v naši najbližnji župniji bilo ni kaj tacega pričakovati, kar se pa žalibog ničesar zgodilo nij. Upamo, da se bode prihodnje leto kaj več v tem oziru v prebujenje storilo. *Okolski.*

Sv. Jurij ob juž. ž. Pri nas razsajajo dobri že več časa; radi tega je krajni šolski svet ustavil poduk v St. Juriji sicer že 24. pr. m. Okrajni šolski svet je določil, da se poduk začne še le tedaj, ko bolezen popolnoma preneha, kar se bode zgodilo v kratkem.

Slovenski časniki niso brez uspeha opomnili ljudstva, naj zakurijo na predvečer godu slovanskih blagovestnikov, sv. Cirila i Metoda kresove po gorah. Veselo so plapolali pri nas na vrhovih žarki kresovi, oznanjujoč svetu, da je Slovenec vzbujen ter pripravljen braniti svojo lepo domovino. Okrog St. Jurija so povsod gorele gromade v čast sv. Cirilu i Metodu. Na vrhu „Rifnik“, (570 m.) se najprej pokazal plamen; ker je hrib precej visok, se je daleč videl ognjeni zubelj. Ta kres smo opazovali poldrugo uro; zraven so tudi s topiči streljali. Hvala vsem, ki so se trudili s pripravljanjem, posebno pa Žvegljarju ml., kateri se je največ trudil, da se je kuril kres na tem težko pristopnem hribu — Tudi drugod okrog St. Jurija so dolgo v noč kurili ter streljali. —

Čuje se, da snujejo v bližnji Slivnici in na Ponikvi bralna društva; to zelo veseli, tembolj ko v St. Juriji tudi nimamo ničesar sličnega, kajti upamo, da bo dober vzgled Ponikve in Slivnice tudi narodne St. Jurijčane ohrabil, da bodo začeli premišljevat, ali bi se dalo osnovati v St. Juriji bralno društvo ali ne. Čudimo se, da se ta naroden trg še ni napravil tacega društva, ko vendar ne zaostaja nikjer, kar se tiče narodnosti. —

Šentjur ob Taboru. Dolgo in željno smo pričakovali novega g. župnika. Ko smo slednjič zvedeli, da dobimo izvrstnega, za vse dobro vnetega gospoda, smo bili vsi veseli; željno smo še le pričakovali prihoda novega veleč. g. župnika. Ko smo pa zvedeli,

da pridejo 23. junija, začeli smo se pripravljati na dostojen sprejem. Več voz odličnih mož peljalo se je novemu gospodu do meje župnije naproti, kjer je bil tudi prvi slavalok s krščanskim pozdravom: „Hvaljen bodi Jezus Kristus“. Blizu ostriške vasi pričakovali so gospoda s procesijo. Tam so pozdravili novega gospoda g. provizor in v imenu šolske mladine ena šolarca, ktera jim je tudi lepi šopek izročila. Med zvonjenjem in pokanjem topičev šli smo potem v cerkev, kjer so bile litanije in blagoslov. Na večer bila je razsvetljava in bengaličen ogenj med tem ko je godba svirala. V nedeljo potem bila je slovesna inštalacija, ktere pomen so nam preč. g. Braslovski dekan v prav lepih besedah na prižnici razložili. Tako je bila ta za našo faro pomenljiva svečanost končana. Novega veleč. g. župnika čaka mnogo dela, ker je marsikaj zanemarljivega in popravila potrebnega. Naša želja pa je: Bog daj novemu veleč. g. župniku vstrajnost in pa na mnoga leta!

8 Planine. Uvodni članek „Svoji k svojim“, katerega ste, gospod urednik, letos v Vašem cenjenem listu podali, čitali smo s pazljivostjo ter tudi s prepričanjem, da smo se tega gesla držali i mi Planinčani. A varali smo se. Pred nekaterimi leti priložnostil je iz nemškega (?) Celja kramarček ter si pri nas ustanovil štacuno. Od kraja, ko mu je še šlo tesno, bil je navidezno zaveden Slovenec, ter zahajal celo v celjsko čitalnico, češ da je on tudi dober Slovenec in tudi ne mara kaj drugega biti, ker živi od slovenskega groša.

Sedaj pa, ko si je napolnil svoje žepe s slovenskim z žuli prisluzenim denarjem, noče nič več vedeti, kaj nam je nekdaj pred nami klečeplazeč obljuboval. Njegova tevtonska kri mu je kar naenkrat vskipela, tako da ga je celo sram, ako mora včasih priti v neljubo dotiko s slovenskim kmetom. Tako smo si mi prevarjeni redili gada na lastnih prsih, kateri nas začenja sedaj pikati.

Sicer pa si bomo vedeli tudi i mi pomagati. Imamo na Planini narodno trgovko, katera nas brez hinavščine sprejme z odprtimi rokami in nam tudi posluži z svežim in dobrim blagom. Rekli bomo mi Planinčani toraj odslej gospod kramar: „Svoji k svojim!“

Občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Škofjo vas bode v nedeljo 24. julija t. l. v gostilni pri „Lončarju“ v Škofji vasi. Gostje in vsi zavedni Slovenci se uljudno vabijo.

Posebni vlak vozil bode dne 28. junija k glavnemu zborovanju družbe sv. Cirila in Metoda v Postojno. Voznina izdatno znižana, kakor tudi vstopnina v električno razsvitljeno jamo. Voznina za III. razred iz Celja, tje in nazaj, 4 gld. 10 kr.

Razglas.

S šolskim letom 1892/93 oddale se bodo zopet 3 ustanove vsaka po 300 gold., to je tri sto goldinarjev na leto medicincem rodom iz Štajerske.

Pogoji za dobitvev ustanove so sledeči: Prosilec mora imeti domovinsko pravico na Štajerskem. Zavezati se mora s pravomočnim zaveznim pismom, da bode po dokončanih studijah in po pridobljeni sposobnosti zdravnika vsaj 8 let ostal na mestu podeljenem po dež. odboru štajerskem s plačo, ki ne sme znašati pod 400 gld. kot okrožni zdravnik.

Zavezno pismo (revers) mora biti odobreno po očetu in po skrbstveni oblasti oziroma varuhu in varstveni oblasti.

Prošnje, katerim naj se priloži rojstni list in domovnica, spričevalo dovršenih studij, ter gorej omenjena zaveznica pošljejo naj se do 1. septembra t. l. podpisanemu deželnemu odboru.

Gradec, 25. junija 1892.

(49) 1

Deželni odbor štajerski.

Exekutivna dražba posestva.

Dne 20. julija 1892 od 11.—12. ure dopoldne prodajalo se bode pri c. k. celjskem okrožnem sodišču potom eksekutivne dražbe posestvo Jurija Schusterja iz Osredka.

Kupci se vabijo.

(52) 1

Razglas.

„Posojilnica v Gornjemgradu“, registrovana zadruga z neomejeno zavezo obrestuje vsled svojega sklepa od 1. julija 1892 počenši denarne vloge le z 4½% in tirja od danih posojil 6% obresti.

Gornjigrad, 30. junija 1892.

Načelnstvo: Jože Krainc.

Lepo posestvo na prodaj.

Na Ostrožnem, 40 minut hoda iz Celja, z lepo hišo in gospodarskim poslopjem, posebno pripravno za gospodarja, kateri se hoče pečati z mlekarstvom in živinorejo, kjer je 12 oralov, travnikov in njiv, tudi gozda je blizu 3 orale tik pri zemljišču, lega posestva je prav prijetna, več pove lastnik **Fran Krašovic**, pozlatař v Celji. (51) 2

Zobozdravnik A. PAICHEL

iz Ljubljane (47)

bode od dne 3. julija t. l. v hotelu „Elefant“
v Celji izvrševal zobozdravniška dela.

Na prodaj je nov mlin

s tremi tečaji, prav dobro narejen; voda visoka ter jo je zmiraj dosti, v dobrem kraju, eno uro od železnice, pri cesti in je v bližini tudi premogokop. Pri mlinu so tudi njive in travniki. Plačati je jeden del takoj, ostalo pa se lahko plačuje v letnih obrokih. — Tudi se dobi vsakovrstna železnina za mline in žage, kolesa železna z lesenimi in železnimi zobmi, remenska kolesa in druge take reči, prav po nizki ceni. Več se izve pri

Janezu Lenardu,
v Rajhenburgu; Štajersko.

(34) 6—3

Dragotin Vanič

trgovina s suknom, platnom in manufakturnim
blagom v Celji

na oglu Graške ceste in Rotovške ulice

priporoča za poletno sezono sl. občinstvu in čast. duhovščini svojo bogato zalogo raznovrstnega blaga po najnižji ceni.

Proda se posestvo (53) 2-1

pod roko v Košnici blizu Celja, ki meri 8 orajlov, 416 □ sežnjev z lepo hišo in lepim sadnim drevjem. Vse drugo se zve pri doktorju Sernecu v Celji.

OSOBE

ki živé na kmetih prihajajo z ljudstvom mnogo v dotiko, uživajo spoštovanje in zaupanje njegovo ter znajo slovenski pravilno pisati, zamorejo si o poletnih mesecih prislужiti lepe denarje, ako se hočejo marljivo lotiti poslovanja za stvar, katere važnost je splošno priznana.

Kdor se za to zanima, naznani naj svoje imé in bivališče pod naslovom: F. K. 12, poste restante v Ljubljani. (45) 5-2

Tinktura za želodec,

katero prireja GABRIEL PICCOLI,

lekarnar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajaka cesta, je mehko, učinkujoče delovanje prebavnih organov ureja, joče sredstvo. Odstranjuje težkocé v želodcu, krepča želodec, ter pospešuje telesno odprtje. Razpošilja jo izdelovatelj v zaboječih po

12 in več steklenic. Zaboček z 12 steklenic velja gl. 136, z 55 steklenic 5 kgr. teže velja gl. 526. Poštino plača naročnik. Po 15 kr. steklenico razprodajajo lekarne Kupferschmied v Celji, Bamalari in König v Mariboru, Molitor v Ptovju Eichler, Nedved, Trakocz v Franje v Gradci. (14) 21—9

Klobuke

najlepše in najmočnejše

poleg tega pa še, kar je glavna stvar, veliko ceneje kot povsod drugod so dobili le pri

ŠTIBERNIK-u v Celji

Rotovške ulice (Rathausgasse) št. 2

V zalogi so vedno močni klobuki domačega izdelka. Lepi izbor pravih zajčjekov kosmatih in gladkih v vseh barvah in formah. Velika zaloga trdih klobukov v različnih barvah in najnovejšega fazona, za velečast. duhovščino posebne specialitete. — Za poletni čas pravi kastorji le 45 gram. težki, boljši ko vsak slamniki, so dobili v različnih barvah in najmodernejshe forme. Velik izbor srajc domačega izdelka, iz šifon, berkail, bele in pisane kolerce, manšete, zavratnice (penkle), naramniki, žepne rute, knofi za srajce, nogovice, spodnje hlače, Jäger srajce, prave in imitirane itd. Pravo garantirano angleško kavčukperilo, kolerci, manšete in operniki (Forhemd), belo in pisano, popolnoma enako berkail perilu in močnejši, ko vsako drugo, ker je v sredi platno. Nakupovanje volne od ovac. Prevzamejo se tudi klobuki v barvanje in popravilo. (22) 9—2

Josip Matič

Kolodvorske ulice 7, Celje

Zaloga specerijskega blaga, vina, delikates, južnega ovočja, ptičjega zobanja, mineralnih vod, in deželnih pridelkov. — Blago vedno sveže. Postrežba točna in cene nizke. Zunanja naročila oskrbe se z vsako povratno pošto. — — — — —

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremske, kranjskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega in parmazanskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljše moke, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo vključno vsaki konkurenci.

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijsko:

Dunaj, I., Giselstrasse 1.,
v družbeni hiši.

Filijala za Ogrsko:

Budimpešta, Franca-Jozefa
trg 5 d 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 30. junija 1891 frk. 117.550.797—

Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 30. junija 1891 „ 20.725.259—

Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje Družba (1848) „ 249.311.449—

V zadnjem dvanajstmesečnem poslovanju prijavilo se je novih zavarovanj za „ 61.372.000—

tako, da se je prijavilo zavarovanj ves čas odkar družba posluje za „ 1.728.184.555—

Prospekti, cene po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe se brezplačno pri gospodih agentih ali pa pri generalni agenturi v Ljubljani. Tržaška cesta 4 pri **GVIDONU KESCHKO-tu.** (29) 12

JOSIP HOČEVAR,

krojaški mojster,

Celje, Graška cesta št. 14.

Priporoča velečastiti duhovščini in slav. občinstvu svojo (33)

veliko zalogo storjenih oblek za gospode in dečke

po najnovejšem kroju in nizkih cenah.

Velik izbor sukna

iz vnanjih, kakor tudi domačih svetovno priznanih trvd in fabrik.

Vsako naročilo se izvrši na željo v treh dneh in se zagotavlja trajna in solidna postrežba.

DR. JOSIP SERNEC,

odvetnik v Celji

naznanja, da je (35) 3—3

preselil svojo pisarno

iz Jos. Humerjeve hiše v

hišo Celjske posojilnice

poprej Reiterjevo hišo

Ljubljanska cesta št. 1.